

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อกรณีการค้ำมนุษย์ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ 3) ศึกษาแนวโน้มการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์

การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก ร่วมกับการสังเกต โดยมีผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ 15 ราย ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครราชสีมา เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานดูแลรักษาฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา เจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานศาลจังหวัดนครราชสีมาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานแรงงานจังหวัดนครราชสีมา หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยอาศัยหลักตรรกะ เทียบเคียงแนวคิดทฤษฎีควบคู่บริบท (Context) นอกนี่ยังอาศัยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์เพื่อให้มีความแจ่มชัดในเชิงรูปธรรม

ผลการศึกษาที่สำคัญพอสรุปได้ ดังนี้ :

1. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการค้ำมนุษย์ ทั้ง 7 หน่วยงาน 15 ราย พบว่าสาเหตุหลักที่เหยื่อถูกค้ำมาจากสภาพครอบครัวลำดับที่หนึ่ง และการเอาใจใส่ของผู้นำหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติทำงานในลักษณะไม่เป็นเชิงรุก เนื่องจากมีภารกิจอื่นที่จำเป็นเร่งด่วนจะต้องปฏิบัติอันเนื่องจากปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ตามนโยบายของจังหวัดและรัฐบาลให้ถือเป็นเรื่องที่ต้องรีบแก้ไขเร่งด่วนเป็นลำดับแรกจึงทำให้งานด้านการค้ำมนุษย์เป็นเพียงงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก

2. พฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการ ค้ามนุษย์พบว่า พฤติกรรมและการแสดงออกโดยทั่วไป ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่วนใหญ่ยังไม่ เข้าใจถึงภารกิจและพระราชบัญญัติการค้ามนุษย์เท่าที่ควร แต่ทุกหน่วยก็เห็นว่าการค้ามนุษย์เป็น ปัญหาระดับชาติที่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ประกอบกับขาดการ ประสานงานของทุกภาคส่วนทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานเนื่องจากขาดความชัดเจนใน นโยบายการมอบหมายความรับผิดชอบหน้าที่ตามภารกิจที่ได้รับ

3..แนวโน้มการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ส่วนมากจะไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้ามนุษย์โดยตรง ส่วนใหญ่มีหน้าที่ประจำที่จะต้อง รับผิดชอบอยู่แล้ว จึงถือว่างานการค้ามนุษย์เป็นเพียงงานรองการให้บริการต่อเหยื่ออาจจะไม่เห็น ถึงความสำคัญและจะผลัดภาระไปให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นรับผิดชอบแทน

4...ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น พบว่าขาดบุคลากรเฉพาะด้านที่มีความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยตรงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการค้ามนุษย์ จากการสัมภาษณ์และพูดคุยเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ แจ้งว่าเป็นงานใหม่เพิ่งเข้ารับการอบรมและไปศึกษาดูงานจึงไม่มีประสบการณ์เท่าที่ควรงบประมาณ มีไม่เพียงพอเนื่องจากยัง ไม่มีแผนงาน / โครงการที่บรรจุลงในแผนระดับชาติ และขาดความร่วมมือ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงความแตกต่าง ของวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะสำคัญที่ได้จากการวิจัยนี้ คือ

ควรจัดการอบรมสัมมนาผู้นำองค์กรและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของหน่วยงานทุกหน่วย เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ มาตรการป้องกันและแก้ไขการค้ามนุษย์ รวมถึงบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักนิติธรรม คุณธรรม และความโปร่งใสโดยเฉพาะ หลักความรับผิดชอบในหน้าที่ต่อสังคม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติอย่าง สูงสุด

There are 3 objectives for this research, i.e., 1. to study the officials' opinion and on human trafficking; 2. to study the officials' behavior in connection with the human trafficking; 3. to study trends of officials' behavior in this regard.

Data collection is mostly from the in-depth interviews of 15 concerned officials from various government agencies in Narathivas province as key-informants plus the researcher's own personal observation. Data obtained were later analysed with logical context description with the help of descriptive statistics

Findings of the study can be summarized as follows:

1. All key-informants interviewed have the opinion that the family condition is the main cause for human trafficking; other cause is the implementation of the policy by concerned government organization is not aggressive enough because of many duties to do urgently, particularly the unrest in the 3 southern provinces resulting in the receptive behavior in the human trafficking area.

2. In the officials' behavior regarding human trafficking, it appears that the officials do not comprehend the human trafficking laws as it should be coupled with lack of proper coordination among various government agencies in this regard, the work is not in.

3. Trends of the officials' behavior in human trafficking seem not to improve significantly because most of them see that the job is not their main concern; they will work on this when the case happens. Often they take to other government agencies for further action.

4. Problems and obstacles in this work are that no direct agency taking responsibility in the human trafficking affairs; not sufficient budget and no specific plan for the job, among others.

Recommendations emerged are training for concerned officials should be carried on to comprehend the laws and work responsibility in the human trafficking for the highest benefit to the community and society at large.